

[Ninn-Hansen.]

at kildeskatten skulle kunne virke som et konjunkturpolitisk middel. Det betyder i almindelighed, at man sætter skatten op og gør det hurtigt. Det er noget, der vil ramme lønmodtagerne hurtigere, og vi kan vel sige mere effektivt end andre; det synes vi ikke er rimeligt; vi vil altså interessere os for at yde dem beskyttelse derimod.

Hvis flertallet i denne sal vil afskaffe skattefradragsretten — og sådan er det vel — ja, så er vi jo tvunget til, også vi, der er tilhængere af den, at tage afsked med fradragsretten med tak for den tid, vi har kendt hinanden. (*Justitsministeren* [K. Axel Nielsen]: Det er ikke noget at takke for!). Jo, hr. justitsminister, vi vil i hvert fald gerne takke for den tid, og jeg vil egentlig tro, at når der nu om ganske kort tid, nemlig i næste måned, er folk, der skal udfylde deres selvangivelse, så vil jeg tro, at der er en og anden af dem, der også tænker med en vis taknemlighed på fradragsretten. Men hvis justitsministeren sammen med regeringen mener, at sagen er afgjort, så vil jeg ikke lægge op til nogen diskussion på det punkt. Det vil jo vise sig, når denne første behandling er forbi, hvordan stillingen er; vi tager den parlamentariske stilling til efterretning.

Vor opgave bliver så at finde frem til et andet værn, der kan være lige så tilfredsstillende for dem, der i denne januar og ved andre lejligheder skal udfylde deres selvangivelse. Da vi sidst behandlede sagen, nævnte finansministeren en procent, der skulle gælde som et loft, som et maksimumsudskrivningsbeløb. Tallet 55 pct. blev nævnt af finansministeren; det er vel et tal dér omkring, vi skal drøfte, og det er altså en af de ting, vi vil lægge megen vægt på i det kommende udvalgt at få fæstnet så stærkt som overhovedet muligt. Foreløbig tager vi altså som udgangspunkt det tal, som finansministeren har nævnt, 55 pct. Det er jo muligt, at vi godt vil have tallet lidt nedad, men det kan vi jo alt sammen drøfte.

Indtil kildeskatten træder i kraft, bør der efter vor opfattelse, hverken ske ændringer i retten til at fradrage eller til at forudbetale skat med senere fradrag for øje. Hvis finansministeren er af en anden opfattelse, så bør det meddeles nu og meddeles så klart, at skatteyderne ved, om der gribes ind i deres

dispositioner, og hvornår man vil gribe ind i deres dispositioner. Det kan ikke være tilstrækkeligt, synes jeg, at sige som finansministeren, at det er et spørgsmål, man vil overveje. Hensigten med kildeskat er, at folk nu skal have lettere adgang til at disponere; vi må også give dem denne adgang til at disponere, så folk her i landet ved, hvad de har at rette sig efter.

I forbindelse med den skattereform, vi skal have på grundlag af kildeskatten, interesserer vi os også stærkt for, at vi nu får ophævet sambeskatningens virkninger. Efter lovforslaget her vil man i hvert fald delvis gå over til en særbeskatning. Om det er mere end en formel ophævelse af sambeskatningen, er jo vanskelig at sige, så længe vi ikke kender skalaen, men vi vil i mit parti interessere os stærkt for, at vi nu får hindret, at sambeskatningen får de uheldige virkninger, den har i dag. I forbindelse med en anden lov forsøger vi at få formindsket sambeskatningens virkninger i den tid, der går, indtil kildeskatten skal træde i kraft. Vi vil altså interessere os stærkt for, at man reelt undgår — ikke blot formelt, men reelt undgår — den overbeskatning, som sambeskatte i dag er udsat for.

Oplysning om skalaen vil jo i det hele taget give langt større muligheder for bedømmelsen af, om vi kan få den rigtige skattereform. Kildeskatteforslaget betragter jeg som skelettet til en skattereform, men der skal jo fyldes meget i den. Vi skal have et mere forenklet system, et mere retfærdigt system.

Vi har med interesse set det forslag, som det radikale venstre har stillet, et forslag, der — dygtigt fremført af hr. Hilmar Baunsgaard under valgkampagnen — vakte interesse. Der er også interesse for det i mit parti. Vi ønsker, at vi nu får en fuldstændig skattereform; vi anerkender og godtager, at den skal bygges over kildeskatten, men vi ønsker, at man får udformet lovgivningen på en sådan måde, at den bliver klar, at den bliver enkel, at den bliver sådan, at folk kan disponere og ved, hvordan de skal kunne disponere. Efter de retningslinjer kan vi give tilsagn om en saglig behandling af det foreliggende lovforslag.

Ømann: Der er jo ved denne lejlighed rig anledning til at overholde forretningsorde-